

en højere klassificering. Ministeren gav ligeledes tilsagn om, at amtskommunerne for ikke målsatte vandløb, skulle sikre, at dræningsprojekter ikke medførte en sådan forøget jernbelastning, at opretholdelsen af det naturlige plante- og dyreliv forhindres. I en konkret sag fra Aarhus, der i øvrigt krydredes af mange interessante biomstændigheder, nedklassificerede Aarhus Amtsråd pumpekanaler med forbindelse til vandløb, der afvander til Mariager Fjord, fra målsætning B 3 (karpefiskevand) til målsætning F (okkerbelastet vandløb), uagtet at okkerbelastning af Mariager Fjord ikke kunne udelukkes.

Ministerens kommentar til denne sag fremgår af svaret på spørgsmål nr. 431 fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (alm. del - bilag 796, 1986-87). Svaret er optrykt som bilag til lovforslaget.

Såfremt tilladelse gives på vilkår af etablering af okkerrensingsforanstaltninger, dækker Miljøstyrelsen udgifterne hertil i form af støtte til projektering, etablering og drift. Udgiften har i en konkret sag andraget 205.000 kr. til anlæg samt 8.000 kr. i årlig driftsstøtte gennem 15 år, i alt 325.000 kr. (1987-kr.).

Den 29. marts 1985 fremsatte Socialistisk Folkeparti forslag til lov om bekæmpelse af okkerforurening (L 214). Se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 8246, sp. 9060 samt tillæg A sp. 4237. Lovforslagets bemærkninger henviste bl.a. til, at landbrugsministeren så tidligt som den 21. april 1984 i sin redegørelse til Folketinget om landbrugets økonomiske situation og landbrugspolitikken havde påpeget, at der kunne forventes en ændring i EF's landbrugspolitiske målsætninger, således at en formindskelse af forskellen mellem kornpriserne i EF og verdensmarkedspriserne ville indebære fortsat faldende kornpriser i EF og således medføre, at mindre produktive arealer muligvis kunne frigøres til anden anvendelse. Se Folketingstidende 1983-84, 2. samling, forhandlingerne sp. 2719 og sp. 3800. Denne vurdering er senere blevet bekræftet af EF-Kommissionen i den såkaldte Grønbog fra 1985 (Kom. 85/333) samt gennem en række forslag benævnt EF's socio-strukturelle foranstaltninger, hvis sigte er at reducere bl.a. det samlede korndyrkningsareal inden for Fællesskabets område. Der henvises i denne forbindelse til Landbrugsministeriets struktur- og planudvalgs 1. delbetænkning (Bet. 1122, september 1987) om gennemførelsen af EF's sociostrukturelle foranstaltninger i Danmark samt til rådsforordningerne nr. 797/85 og 1760/87. EF-Kommissionen har senere stillet forslag om indførelse af såkaldte »set-aside«-ordninger for yderligere at tilskynde til begrænsninger i kornarealernes omfang. Af særlig interesse er

støtteordninger til indførelse eller opretholdelse af særlige miljøvenlige produktionsformer.

Siden har regeringen i marts 1987 fremlagt en redegørelse for en samlet strategi på marginaljordsområdet. Se Folketingstidende 1986-87, forhandlingerne sp. 7962. Denne strategi og beretningen af 3. juni 1987 fra Miljø- og Planlægningsudvalget omtaler ikke de okkerpotentielle arealer som mulige marginaljordsområder. Det er imidlertid forslagstillernes opfattelse, at disse områder i betydeligt omfang vil blive marginaliserede, såfremt dræningstilskuddene bortfalder fuldstændigt, og når vilkår om okkerrensning udelukkes og dermed fjerner tilskyndelsen til ansøgning om dræning med risiko for okkerudledning. Forslagsstillerne vil ud over dette lovforslag fremsætte lovforslag om ophævelse af tilskud til dræninger. I denne forbindelse henvises til Det Radikale Venstres mindretalsudtalelse i tillægsbetænkning af 26. april 1985 over forslag til lov om okker (L 59). Se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1749, 2269, 3600 og 9406, Tillæg A sp. 1287, Tillæg B sp. 229 og 1249 samt tillæg C sp. 379. Det hedder heri: »Det er mindretallets opfattelse, at princippet om den frie dræningsret bør bevares, men at tilskuddet til dræning bør falde bort. Dette vedrører ikke dette lovforslag, men mindretallet vil senere stille forslag herom«.

På denne baggrund må lov om okker antages at kræve en tilbundsgående revision og bør ændres til en egentlig okkerforureningslov baseret på miljøbeskyttelseslovens principper. Af tillægsbetænkningen over forslag til lov om midlertidige foranstaltninger til begrænsning af okkerforurening udtaler Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget: »Flertallet finder det absolut nødvendigt, at der snarest findes en permanent løsning på problemerne i forbindelse med okkerudledning for at sikre vore vådområder, vandløb og søer på grundlag af principperne i miljøbeskyttelsesloven«. Heraf ses, at der i det mindste har været et flertal for anvendelsen af miljøbeskyttelseslovens principper i indsatsen mod okkerforurening. Se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 3338, 3537, 3600 og 3892, tillæg A sp. 1825, tillæg B sp. 329 og 333 samt tillæg C sp. 125.

Lovforslagets indhold

Hovedprincippet i lovforslaget er, at dræning i okkerpotentielle områder kræver tilladelse fra amtsrådet. Denne tilladelse kan kun gives, når dræningsprojektet ikke forventes at medføre okkerforurening. Afslag på en ansøgning om tilladelse til dræning kan